

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 14 maart 2012 in zaak nr. 12/6664 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 februari 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 juni 2012, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. L. Sinoo, advocaat te Utrecht, en de minister, vertegenwoordigd door mr. R.A. Visser, werkzaam bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de vreemdeling, kort samengevat, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet kan worden gesteld dat het zicht op uitzetting naar Somalië binnen een redelijke termijn ontbreekt.

Daartoe voert hij aan dat hij ter zitting bij de rechtbank onder verwijzing naar het Verkort ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 29 februari 2012 uitgebreid heeft gemotiveerd waarom niet zonder meer kan worden aangenomen dat veilig kan worden gereisd naar Mogadishu omdat in die stad sprake is van een uitzonderlijke situatie, als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L 304; hierna: de richtlijn).

2.1.1. Zoals de Afdeling in de uitspraak van 17 juli 2012 in zaak nr. 201202473/1/V3 (www.raadvanstate.nl), voor zover thans van belang, heeft overwogen, is het voor een persoon niet mogelijk om via de stad Mogadishu door te reizen naar zijn herkomstgebied elders in Zuid- en Centraal-Somalië omdat hij in de stad Mogadishu louter door zijn aanwezigheid aldaar een risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde schade. Voor wat betreft Noord-Somalië (Somaliland) is in die uitspraak overwogen dat het zicht op uitzetting eerst per 17 april 2012 is komen te ontbreken nu de minister enige tijd toekwam om een nader onderzoek in te stellen naar alternatieve terugkeerroutes naar Somaliland, waaronder de mogelijkheid om vreemdelingen uit dat gebied via een binnenlandse vlucht van Mogadishu naar Hargeisa uit te zetten.

2.1.2. Uit het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting bij de rechtbank blijkt dat de minister heeft aangevoerd dat de identiteit en herkomst van de vreemdeling nog niet vaststonden en dat hij twijfelde aan de door de vreemdeling gestelde Somalische nationaliteit. De minister heeft evenwel betoogd dat hij zou proberen om de vreemdeling naar Somalië uit te zetten, maar dat hij nog niet wist of de vreemdeling uiteindelijk naar Noord-Somalië (Somaliland) of naar Zuid-Somalië zou worden verwijderd.

2.1.3. Nu ten tijde van de inbewaringstelling van de vreemdeling op 27 februari 2012 alsmede ten tijde van het sluiten van het onderzoek ter zitting door de rechtbank op 7 maart 2012 niet kon worden uitgesloten dat de vreemdeling afkomstig is uit Noord-Somalië (Somaliland) en het zicht op uitzetting naar dat gebied eerst per 17 april 2012 is komen te ontbreken, heeft de rechtbank terecht geen grond gezien voor het oordeel dat ten aanzien van de vreemdeling het zicht op uitzetting ontbreekt.

De grief faalt.

2.2. Voor het eerst ter zitting in hoger beroep heeft de vreemdeling gesteld dat de minister onvoldoende voortvarend heeft gehandeld door eerst op 26 april 2012 een taalanalyse uit te voeren. Nu de aangevallen uitspraak ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 dwingend als object van hoger beroep is aangewezen, kan dit betoog niet bij de beoordeling van het hoger beroep worden betrokken.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden,
in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

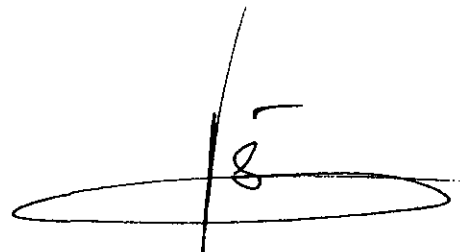
w.g. Vonk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2012

345-644

Verzonden: 25 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser